

KSČM požaduje demisi vlády Petra Fialy

Farský, Polčák, nedávno zesnulý Michalík, Hlubuček a teď Gazdík, vedení a „elita“ STAN. Všichni z nich museli v průběhu necelých osmi měsíců po volbách do Poslanecké sněmovny PČR rezignovat, neboť jejich chování bylo v rozporu se zákony České republiky, bylo neetické či bylo pohrdáním občany naší země. Ministr Gazdík se setkával a jezdil s již dříve trestně stíhaným kamarádem Redlem na dovolenou. „Vyvodil“ z toho zodpovědnost, rezignoval na post ministra školství a místopředsedy STAN. Zároveň však již řekl, že na podzim bude na místopředsedu STAN kandidovat znovu. Tím se jen vysmál občanům do očí. Předseda STAN Rakušan, dnešní ministr vnitra, jako starosta přihrával kšefty pro kamarády z Kolína a nezákonná jednání svých spolustraníků mají jemu podřízení policisté vyšetřovat. To vše budí jen a jen další a další pochybnosti. Kmotrovské chování v jejich podání nabírá nových rozměrů!

Hnutí STAN před komunálními volbami ztrácel poslední zbytky důvěryhodnosti. Ti, kteří za něj budou kandidovat, znehodnocují výsledky své práce a zbytečně dávají všanc svou důvěryhodnost a schopnost. Značka STAN a její vedení jsou zralí na hození bílého ručníku do ringu a rozpuštění.

K tomuto totálnímu rozkladu významného člena současné vládní koalice připočteme neoddiskutovatelnou neschopnost vlády premiéra Fialy řešit současnou situaci související s extrémním nárůstem cen energií, pohonných hmot, potravin a dalšího zboží každodenní spotřeby, kdy inflace dosahuje nejvyšších čísel od vzniku samostatné České republiky. Úspory občanů ztrácejí svou hodnotu.

KSČM požaduje okamžitou demisi vlády pětikoalice ODS, TOP 09, KDU-ČSL, STAN a Pirátů, která škodí většině občanů naší země. Její jednání je destruktivní a ohrožuje nejen suverenitu České republiky, ale především důstojný život jejich občanů. Žádáme vás, odejděte a přestaňte škodit!
Vedení KSČM

KSČM požaduje zajištění dostupného bydlení

Bydlení v České republice je už delší dobu pro většinu občanů nedostupným luxusem. Nejen to vlastní, ale i nájemní. Přitom přiměřené bydlení je základní lidské právo už dle Všeobecné deklarace OSN z roku 1948. Náklady na bydlení dnes činí problém třem čtvrtinám obyvatel, pětina pak již má v tomto směru vážné existenční problémy.

U nízko a středně příjmových domácností padne na bydlení až polovina příjmů a jsou nuceny rozpouštět své úspory.

Se závažně rostoucí inflací a reálným propadem příjmů se tato situace dramaticky zhoršuje. Řešit tuto sociálně výbušnou situaci především příspěvkem na bydlení a dávkami v hmotné nouzi je nejen nedostatečné a administrativně náročné, ale hlavně neúčinné. A proto námi navrhované zastropování cen energií státem může významně pomoci proti růstu inflace. Stát i obce na svou roli v oblasti nájemního a družstevního bydlení téměř rezignovaly.

KSČM chce na komunální úrovni využít zkušenosti ze zahraničí a s pomocí kvalitního územního plánování zajistit rychlou výstavbu desítek tisíc nových bytů. V obecních bytech by měla být stanovena pravidla jejich pronájmu podle sociálního postavení a zdravotního stavu nájemců, případně s přihlédnutím k profesním potřebám města. Podle názoru KSČM musí být nájemné v obecních bytech svým charakterem neziskové a odrážet příjmové možnosti bydlících tak, aby bylo dostupné i pro nájemce s nízkými příjmy.

Dalšími kroky jsou, revize zisků soukromých developerských firem, podpora družstevního bydlení či zastropování nájmu. Navrhujeme bezúročné půjčky mladým rodinám a zdanění masového nákupu tzv. investičních bytů od developerů. K podpoře bydlení navrhuje KSČM rovněž zřídit a využít státní banku a státního developera.

Bydlení není zboží, ale základní lidské právo!

Bez obalu s Kateřinou Konečnou

Je před námi další díl Bez obalu, v němž se podíváme ještě blíže na kauzu kolem Hlubučka, neboť dostala nový rozměr. Pak se vrátíme k projevu Petra Fialy k občanům, předraženému bydlení a b představíme si situaci v Kolumbii, kde vyhrál volby Gustavo Petro. Kauza kolem exnáměstka za STAN Hlubučka dostala nový rozměr. Chápala mafiánské organizace, na kterou byli napojeni Starostové i členové TOP09, sahaly podle informací z minulého týdne ještě mnohem dále, než na dopravní podnik hlavního města. V médiích se objevily informace, že lidé a firmy spojené s Hlubučkem i nespůsobilým Redlem sponzorovaly i ODS a dokonce hnutí ANO 2011 Andreje Babiše. Čím více se kauza rozrůstá, tím směšněji působí také výmluva Víta Rakušana o tom, jak se snažil pozici Petra Hlubučka oslabit alespoň politicky. Tak proto měl být Hlubuček trojkou pražské

kandidátky do podzimních komunálních voleb? Tak pro to byla Hana Marvanová odejita a nyní mluví o šikaně, když se dovolila se ozvat? To na mě spíše jako oslabování vlivu působí jako ukázkové krytí, ale to si musí sáhnout do svědomí pan vicepremiér-slušňák sám. Krizová komunikace jde každopádně Vítovi Rakušanovi asi podobně, jako řízení vlastního hnutí. Takže vůbec.

Snaha odvléci pozornost od této kauzy byla ostatně také možná jedním z důvodů středního projevu ministra Fialy. Jiný pádný důvod mě totiž nenapadá, protože jsme se nedozvěděli vůbec nic. A i to málo, co padlo, mělo raději zůstat nevyřčené. Pokud Petr Fiala chtěl, aby alespoň na den zaplnila první stránky místo kauzy Hlubuček kritika jeho projevu, tak plán vyšel, ale to je asi tak jediný plán, se kterým vláda v uplynulém týdnu přišla. Fiala mimo jiné řekl "Nárůsty cen energií v následujících měsících budou pro mnohé šokem, stát ale nemá dostatek peněz na to, aby plošně tento nárůst kompenzoval v plné výši." Pane premiére, tohle fakt v současné situaci lidi neuklidní. A tím, že řeknete "připravte se", si nevytvoříte žádné alibi. Za stávající situací může především nečinnost vaší vlády. Národ čekal, že jasné řeknete, jak v následujících měsících lidem pomůžete. Místo toho jsme se kromě pohádek o odkupu ČEZu, který v minulosti chtěly vaše vlády, respektive vlády Vaší ODS, privatizovat, znovu utvrdili v tom, že vaše vláda žádný plán na boj s drahotou nemá.

Jinak pan premiér byl minimálně dvakrát během projevu prokazatelně přistižen při lži. Poprvé, když říkal, že nikoho vláda nenechá padnout na dno. Tak k tomu trochu statistiky. Meziročně se počet lidí v chudobě zvýšil o celých 60 %. Sociologové navíc už v březnu dodávali, že ohrožena chudobou je až 1/3 domácností. Druhá lež, která zazněla v projevu, je, že předchozí vláda zavinila zrušení dodávek norského plynu, což v deníku Právo vyvrátil analytik společnosti ENA.

Obrovské množství domácností přiznává problémy se zvyšujícími se cenami? Proč tedy vláda nepomůže plošně, jako je tomu v Polsku s DPH a spotřební daní, na Slovensku zastropováním cen elektřiny, v Německu příspěvků na daňového poplatníka, nebo v Rakousku plošným příspěvkem? Jak dlouho se, vládní představitelé, chcete odvolávat na předchozí vládu? Tohle už začíná připomínat ohánění se Kalouskem, které jste ještě z opozičních lavic tak kritizovali. Stejně jako že se předchozí premiér vyhýbá konfrontaci, než jste si pro sebe zabral prime-time na všech stanicích bez jakékoliv oponentury. Místo toho jste se např. mohl podívat do očí lidem na demonstracích. V této době potřebujeme akceschopnou vládu, která se nebojí konat. Přečíst před kamerou "připravte se, bude hůř, ale my za to nemůžeme", zvládne úplně každý, ale pro to asi lidé vládní strany nevolili.

A vězte, že mezi lidmi, kam vy ze zřejmých důvodů nechodíte, to pomalu začíná vřít. Aby také ne, když se pomalu co den objevují další a další ekonomické ukazatele, ve kterých jsme na tom hůře než srovnatelné státy, nebo v horším případě, nejhorší z celé Evropské Unie. Jak je možné, že v Česku lidé musí na průměrný byt ušetřit patnáct ročních platů, v Praze dokonce 17, zatímco v Berlíně, Vídni i Varšavě je to 9? Budeme opět další tři roky jen poslouchat, jak za bytovou krizi může jen a pouze předchozí vláda? Že vy s tím nic udělat nemůžete? Nepřiznáte, že situaci měly dávno řešit i vlády ODS? Položím si otázku – když tahle vláda není schopná nic ovlivnit, na co nám taková vláda vůbec je?

Mimochodem jsme se dozvěděli jméno, které nahradí končícího Gazdika na ministerstvu školství. Je jím Vladimír Balaš, poslanec za STAN, ale dříve též kandidát za TOP09 nebo člověk, který měl jít na ruku ODS. Tedy ideální kádrový posudek. Akorát nevím, jestli zrovna ministrem školství by měl být člověk, který záměrně ohýbal pravidla, aby dopomohl k přijetí na práva politikovi Janu Rumlovi, za což mimochodem dostala právnická fakulta v Plzni – později proslavená tím, že se dala vystudovat za letní prázdniny – tučnou pokutu. To ovšem zdaleka není všechno – v článku z 22.6.2003, tedy téměř dvacet let starém, z pera Tomáše Němečka pro Respekt zaznívá: „Na kontě má ovšem účelové posudky v případě IPB či strojíren Královopolská, které byly učebnicovou ukázkou toho, jak se dá právo ohýbat a vykládat na přání zákazníka (poslanecká vyšetřovací komise si přála zpochybnit prodej IPB a Balaš promptně vyhověl).“ Jak vidíte, je to vzor ctnosti, pevných mravů a zásad.

A nyní už do zahraničí. První levicový prezident v historii v Kolumbii Gustavo Petro, bývalý starosta hlavního města Bogota se tento týden snaží utvořit první pokrokovou vládu v historii Kolumbie. Pomáhá mu v tom jeho zvolená viceprezidentka Francia Márquez, afro-kolumbijská feministka. Tato statečná černošská aktivistka za environmentální a lidská práva získala pro kandidátku s Petrem mnoho hlasů z řad menšin a domorodých kmenů. Jeho vítězství je vítězstvím pro Kolumbii i pro celou Latinskou Ameriku a povzbuzení pro levicové síly kdekoliv. Levice v Latinské Americe zvítězila v Chile (Gabriel Boric), v Hondurasu (Xiomara Castro), v Mexiku (Obrador) a věřím, že brzo zvítězí i Lula v Brazílii. Petro porazil Rodolfa Hernándeze – milionáře, kterého podpořila celá kolumbijská elita a i armáda.

Lidé v Kolumbii trpěli řadu dekád násilím, chudobou a státními represemi. Petro slíbil bojovat proti korupci a nespravedlnosti a zavést rozsáhlé sociální reformy, ale i zastavení řady kontraktů na těžbu ropy a plynu, což společně s novými tarify na ochranu kolumbijské zemědělské produkce, nepotěší Washington. Kritika, která ho odtamtud zaplavila, zdůrazňuje, že Petro používal populistickou rétoriku, podobnou prý té, která charakterizovala mexického prezidenta Andrése Manuela Lópeze Obradora či peruánského prezidenta Pedra Castilla. Kolumbii nikdy nevedl levicový politik, částečně i proto, že řada dřívějších kandidátů byla během volební kampaně zavražděna. Ve veřejnosti je levice stále asociována s revolucionářskými gerily z džungle, kteří obchodovali s drogami. Největší organizace FARC (Revoluční vojenské síly Kolumbie) byla demobilizována teprve před 5 lety. Jedním z bojovníků byl i Petro. Mírová dohoda mezi vládou a FARCem nesplnila očekávání, což vedlo k novým ozbrojeným střetům s armádou. Podle této dohody měli bývalí revolucionáři dostat půdu a pomoc, aby se stali úspěšnými farmáři. Nesplněný slib vedl k vyhnání 80 000 civilistů ze svých domovů, a k nejvyššímu počtu vražd ze 12 let.

Demobilizovaní bojovníci z FARCu pomohli rehabilitovat i termín socialismus, který vláda spojovala s narkomafií a vraždami. Během kovidové pandemie umíralo denně 600 většinou chudých Kolumbijsců, zatímco ti bohatí si kupovali vakcíny v Miami.

(Pokračování na str. 2)

Kolumbie má po Brazílii největší nerovnost v Latinské Americe. Chudí nemají přístup ke vzdělání, zdravotní péči, k půdě či k důstojnému zaměstnání.

Tlak z americké strany se jistě ještě navýší, pokud Petro splní slib vyměnit současné vedení armády, změnit bezpečnostní politiku a poskytnout pěstitelům kokainu státní dotace, aby přešli na jinou produkci a zvláště dosáhnout mírové dohody s gerilovou skupinou ELN (Národní osvobozené Armáda). A Petro již oznámil, že se bude snažit obnovit diplomatické vztahy s Venezuelou, které byly na žádost USA dřívější vládou zrušeny v roce 2019.

Panuje obava, aby snaha Petra omezit moc ropného průmyslu nevedla k ekonomickému šoku a devalvaci. Petro chce tímto prosadit klimatické změny, které Kolumbie slíbila. Petro ovšem bude muset kompenzovat tyto ztráty navýšením daní a USA doufají, že to povede k občanským nepokojům a odlivu kapitálu ze země i k novému násilí proti sociálním aktivistům ze strany ozbrojených narkobaronů známých jako Gulf Clan. A nakonec k pádu Petrovy vlády. Pokud se levice ubrání bude to mít nesmírný význam pro celý svět.

Mašinové nositeli nejvyššího řádu?

Jsmo opravdu vzorovou demokratickou zemí. Kde jinde by se mohlo stát, že by vrazi byli vyznamenáni nejvyšším státním vyznamenáním? Alespoň tak si to myslí naši zákonodárci. Vrahy povýšené na hrdiny nebude mít mezi nositeli řádů snad žádná země na světě kromě nás. Dříve to bylo normální, ale to se ono období nazývalo Velkoněmecká říše, dnes však masové vrahy odsuzujeme bez ohledu na to, jaký si zvolili motiv. Mašinové a ti, co jim přicmrdovali, neměli důvod vraždit. Chápu, že ztráta velkého majetku, najednou se ocitnout mezi »sockami«, musí hodně štvát.

Ale dojít od osobní prohry až k vraždám a schvalovat je, je přece jen nenormální. Tedy pro normálního člověka. Mašinové totiž neváhali sadisticky vraždit. Jeden z dvou příslušníků SNB, který jim chtěl poskytnout pomoc v nesnázích, byl zavražděn stylem sadistického zabijáka. Ten druhý nedostal čas se bránit, a ač chtěl také pomoci, byl zlikvidován. Pokladník Rošický byl zastřelen jen proto, že bránil výplaty svých kolegů. Ten nebyl ani komunista. Jen bránil majetek druhých. Pokus zavraždit na Olomoucku hasiče, který jel hasit, neskončil vraždou. Jen těžkým zraněním. To pět německých policistů dopadlo hůře, přičemž jeden z nich měl jen tu smůlu, že se ocitl v hledáčku zbraně jednoho z Mašinů. Po příchodu do »svobodného světa« se okamžitě přihlásili do americké armády. Počítali s tím, že se vrátí »domů« a budou dál vraždit ty, kteří se nepříjeli k nim. Při tom zároveň šlo nejen o »proklamovaný boj za svobodu«, ale o obyčejnou zlodějnou, která jim či někomu z jejich party vynesla prostředky na zakoupení motorky, nábytek apod. To vše je zdokumentováno a navíc se prý ocitne v dobrodružném filmu, který se připravuje, aby jejich činům dal svatozář. Jen si neumím představit, že by v podobném případě, v jiné zemi světa, si někdo dovolil sprosté vrahy navrhnout na dokonce nejvyšší státní vyznamenání a že by ho takovým lidem předali ve stejný den a na stejném místě, jako třeba hrdinovi odboje generálu Lužovi. Věřím, že Miloš Zeman si své poslední chvíle v prezidentské funkci tak neposkvrní.

Dana Lysáková

Sněmovna sice schválila pro bratry Mašiny a jejich skupinu nejvyšší státní vyznamenání „Řád bílého lva“, ale zároveň schválila, že vyznamenání nebude předávat současný prezident Miloš Zeman, že by si pro vyznamenání ani Mašín nepřijel. Čekají, že příští prezident, kterého si zvolíme příští rok, jim vyznamenání při nějaké slavnostní příležitosti předá. Na jedné straně budeme vyznamenávat vrahy a na druhé straně budeme soudit vojáky Pohraniční stráže, že někoho, kdo chtěl překročit státní hranice, na výzvu nereagoval anebo dokonce po příslušnicích PS střelil a oni jednali v souladu s tehdejšími zákony. To je ta demokracie této vlády, této sněmovny. Na každého máme jiný metr a když někdo dělá totéž co ten druhý, tak to není totéž. (Pozn. redakce) LN

SVĚT je PRO PREDÁTORY .

Glosa formou bajky .

Svět je pro predátory, to prohlásila naše VIP umělkyně, česká Meryl Streepová, alias Aňa Geislerová. Ano, výjimečně tomuto názoru naší umělecké ikony dávám zapravdu. Svět predátorů je pro A. Geislerovou jako stvořený, v jiném světě by ani žít nechtěla.

Dnešní svět je pro predátory jako stvořený. Dnešní svět patří predátorům. Dnešní svět ovládají predátoři. Dnešnímu světu vládnou agresivní a věčně hladoví predátoři, Šér Chánové, ze západní džungle. Ti agresivní predátoři, Šér Chánové, se rozpínají po celém světě, cení na kde koho svoje tesáky a požírají slabé. Mnohé "hyeny" se k těm predátorům, Šér Chánům přidávají v naději, že je budou chránit, že je uznají za sobě rovné. Jak dlouho bude trvat, než slabí v té džungli pochopí, že jsou a vždy budou jen kořistí těch západních predátorů, Šér Chánů? Kdo se postaví těm celosvětovým predátorům, Šér Chánům? Nikdo!? Svět, ta džungle, už ale hoří. Kdo hoří v ohních zakládaných těmi západními, věčně hladovými predátory Šér Chány? Hoří v nich Šér Chánové nebo ti slabí, jejich oběti? Kultivovaný, civilizovaný svět 21. století by s n a d neměl být džunglí, ve kterém vládnou agresivní, věčně hladoví, bezpáteří a bezcitní predátoři . E S D

Dodávky zbraní na Ukrajinu jen přilévají olej do ohně, varuje generál Hynek Blaško

Vojenské vítězství či prohru na Ukrajině lze těžko odhadovat, jelikož nevíme, jak velké podpoře ze strany Západu ještě dojde. Není také jasné, jak dlouho budou politici typu Macrona a Scholze válku tolerovat, a kdy se rozhodnou, že se Evropská unie od konfliktu odpojí, uvedl v rozhovoru pro **iportal24.cz europoslanc a kandidát na prezidenta, generál Hynek Blaško**. Evropský parlament doporučil návrh na úpravu základních smluv EU, přičemž hlavní myšlenkou je, že státy pozbyvají právo veta. Je to podle vás moudré? A proč vlastně není Evropská unie nyní v této otázce jednotná? Je to pro mě naprosto nepřijatelné. Základem jakékoli demokracie a svobody na úrovni EU musí být vždy právo veta. Anebo ať unie zavede možnost států neúčastnit se smlouvy, se kterou její občané nesouhlasí. To však unijní ideologové zatvrzele odmítají, protože vědí, že občané by nesouhlasili s žádným z jejich výmyslů, kdyby dostali právo volby.

Obvykle je za jakoukoliv krizí vleklý a dlouhodobý proces. Kde vidíte zásadní příčiny současné krize Evropské unie? Současná krize je v úporné snaze o centralizaci. Ten, kdo se stále vidí v tom, že EU může být jako USA, dodnes nepochopil, že USA mluví jedním jazykem a sdílejí jednu historii. Státy s desítkami jazyků, kultur a odlišnou historií nelze unifikovat. Lze je mírově sjednotit, ale EU se pokouší jen o unifikaci a centralizaci. **Je podle vás reálné, aby v současné situaci vstoupila Ukrajina do EU?** Je to naprosto nereálné. Klidně můžeme s Ukrajinou uzavřít dohodu o volném obchodu, ale ne ji připojit k našemu centralizačnímu projektu, který je škodlivý i pro nás

Jak hodnotíte situaci, která na Ukrajině vznikla? Jaký je váš pohled politický a jaký je z pohledu generála? Je technicky možné, aby Ukrajina zvítězila?

Situace, která na Ukrajině vznikla, je tragická. Pro Ukrajinu i pro Evropu. Ta část Evropského parlamentu, jejíž jsem nyní členem, varovala před vznikem konfliktu už před osmi lety, kdy se podepisovala asociční dohoda EU a Ukrajiny, a Západ podporoval majdanskou revoluci. Došlo to však ještě dále, než se tehdy rozumní politici obávali. Vojenské vítězství či prohru zde lze těžko odhadovat, jelikož nevíme, jak velké podpoře Ukrajiny ze strany Západu ještě dojde. Není také jasné, jak dlouho budou politici typu Macrona a Scholze válku tolerovat, a kdy se rozhodnou, že se EU od konfliktu odpojí. Mírová jednání vlastně neprobíhají. Na ulici si občané kladou velmi prostou otázku: Měl by Západ dodávat ještě více zbraní na Ukrajinu, nebo tím naopak přilévá olej do ohně? Je bez diskuze, že olej to přilévá. To, že je to špatně, se ale moc říkat nesmí. Nicméně, názor českých politiků není podstatný, rozhodovat budou představitelé Francie, Německa a Itálie. Ti už dali najevo, že konflikt jim není příjemný a budou mít snahu z něj vycouvat.

V jakém stavu je vůbec podle vás nyní česká armáda, myslím v rovině obranyschopnosti, v závislosti na technologické úrovni. Pomohlo by třeba i znovuzavedení branné povinnosti? ČA má jistě mnohé, v čem na sebe může být hrdá. Nicméně například zavedení branné povinnosti je naprosto nereálné, technické zázemí už bylo zrušeno, lidé na to nejsou připraveni a nejsou ani zdroje.

Prý byste mohl být jedním z uchazečů o post prezidenta, respektive že byste přijal kandidaturu na prezidenta. Nakolik je to aktuální myšlenka? Tato myšlenka je nyní už naprosto aktuální. Občané, kteří mě ke kandidování vyzvali, mezi sebou nyní sbírají podpisy. Pokud by tedy čtenáři měli zájem podpořit mou petici, mohou si o ni napsat například na mém Facebooku. Tomáš Cinka

Opáčko z dějepisu 20

V minulém díle jsme se ptali, která bude první žena Václava, bude to Johana, Žofie anebo Anna. Václav IV si bral Johanu Bavorskou ve svých devíti letech, jí bylo 14. let (Žít spolu začali až po šesti letech.) Moc zpráv o ní nemáme. Rychle se prý naučila česky. V roce 1386, až příliš brzy zemřela. S Václavem chovali lovecké psy, jeden z nich jí prý prokousl hrdlo. Pravděpodobnější je, že zemřela na mor. (Menší epidemie moru prošla celou zemí.) Manžel moc netruchlil, uspořádal jí nádherný pohřeb, sám prý se neúčastnil a odjel někam na lov. Dne 12.5. roku 1389 uzavřel druhý sňatek s Žofií Bavorskou, naklonil si bavorské Wittelbachy. Svatba v Chebu trvala týden.

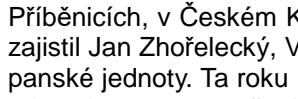

Kouzelníci z celé Evropy tam předváděli své kousky, ale všechny předčil Václavův kouzelník Žito. I ona se rychle naučila češtinu a šžila se s novým prostředím. Jana Husa si vážila, navštěvovala kázání v Betlémské kapli, byla jeho ochránkyní i poté, co si znepřátelil Václava. Po Husově smrti chránila husitské kazatele. Traduje se, že jí přijel „napravit hlavu“ její bratr Arnošt. Stála na svém, že chce v této víře setrvat. Bratr jí dal políček – snad jediná naše královna, co takhle dopadla. To, že byl Jan z Pomuku jejím zpovědníkem a nechtěl vyradit zpovědní tajemství, je historický účelový falsifikát. Johánek patřil jako generální vikář arcibiskupa Jana z Jenštejna totiž do nepřátelského tábora. Po smrti Václava se snažila jako regentka spolu se Zikmundem udržet v zemi pořádek, to už bylo ale nemožné. Zemřela jako jeptiška v klášteře. Žofie je kladnou postavou naší historie.

Vratme se ale k průběhu a hodnocení Václavovy vlády. Počátky byly slibné - diplomaticky dokázal zajistit Lucemburkům, tedy bratru Zikmundovi, nástupnictví v Uhrách. V Německu se situace komplikovala, nepřátelsky se stavělo zejména Porýní. Neuskutečnila se proto v roce 1383 plánovaná Václavova korunovační cesta Německem. Nakonec byl pro „neužitečnost v říši“ zbaven roku 1400 titulu krále. Na koncilu v Pise v roce 1409 byl sice znovu zvolen, vlády se neujal, v nové volbě dostal přednost jeho nevlastní bratr Zikmund. Dvorské úřady obsadil nižší šlechtou, mnozí byli jeho veselými kumpány a samozřejmě zneužívali královny přízně pro svůj prospěch. Tím si znepřátelil šlechtu vysokou, s ní bojoval po celou dobu vlády. Jan z Jenštejna, třetí arcibiskup po Arnoštovi a Janu Očkovi z Vlašimi zprvu patřil mezi veselé Václavovy přátele. Údajně pro jakési vidění změnil životní postoje a stal se přísným mravokárcem. (Snad ještě víc mu ale záleželo na majetcích arcibiskupství.) Oba měli prudkou povahu a stali se úhlavními nepřáteli. Jan musel dokonce prchnout na své statky a později i mimo Čechy. Spor o majetek nakonec odnesl Jan z Pomuku, chcete-li tedy Jan Nepomucký, který byl po ruce. Byl umčen a svržen roku 1393 do

Vltavy. Trvalou válku vedl s vyšší šlechtou, v čele s Rožmberky. Pár slov mimo rámec tohoto příběhu. Aby byla zpochybněna osobnost Jana Žižky, uvádí se, že vlastně šlo o obyčejného lapku. Ale taková to byla už doba. Velcí páni jako Rožmberkové neoprávněně a bezprávě zabírali majetky malých zemanů. Ti jim to opláceli nájezdy na jejich majetky. Nad Žižkou snad držel ochranou ruku sám Václav, byl rád, že jim působí potíže. Nicméně panská jednota nakonec Istí Václava roku 1394 zajala, věznila zprvu na

Přiběnicích, v Českém Krumlově, na Vítkově kameni a v rakouském Wildbergu. Smír zajistil Jan Zhořelec, Václav musel učinit řadu ústupků. V roce 1396 přijal podmínky panské jednoty. Ta roku 1397 nechala zavraždit čtyři členy královské rady z řad rytířů, v letech 1402-03 uvěznila z podnětu Zikmundova Václava v Rakousích už podruhé. Podařilo se mu dosti dorodručně uprchnout, volnost byla nakonec vykoupěna dalšími ústupky vysoké šlechtě. A smírem s Rožmberky. Václav byl milovníkem zvířat, o psí smečce jsme se už zmínili, ale možná nevíte, že v prostorách dnešního Obecního domu, kde tehdy stával králův dvůr, pobíhala také smečka lvů. Václav zprvu podporoval Jana Husa. Na jeho popud změnil „Dekretem Kutnohorským“ vedení fakult v český prospěch, většina cizích mistrů i studentů proto odešla. Potom však Václav zlegalizoval prodej odpustků, z nichž měl svůj díl. To ostře Hus kritizoval, znamenalo to konec jeho ochrany. Téhož roku byl zvolen na koncilu nový papež. Dosavadní papeži sice slíbili odstoupení, ale nesplnili. Byli tedy už tři zástupci Kristovi – který z nich je ten pravý? Poměry to pochopitelně ještě zhoršilo, na cestách řádili lapkové, rostly nepořádky. Ke konci života trpěl Václav zřejmě epilepsií, zpráva o pražské defenestraci ho rozčilila tak, že zemřel. Pravděpodobně na mozkovou mrtvici. Stalo se dne 16.8. roku 1419. Pohřben byl ve Zbraslavském klášteře. Ani tam neměl pokoj. Husitská vojska klášter vyrabovala, mrtvolu krále papežence jen tak pohodila na poli. Co se s ostatky dělo pak? Neví se o nich nic, je dosud pohřben na vinici, či odpočívá v katedrále sv. Víta?

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Mialdy Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 734 430 256 E-mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz